

VAŽNE OBAVIJESTI UZ "ANKETNI LIST"

za roditelje i učenike osnovne i srednje škole
koji izabiru - upisuju katolički vjeronauk

1. Zahvaljujući demokratskim promjenama devedesetih godina u Republici Hrvatskoj, počevši od školske godine 1991./1992., **otvorena je mogućnost i zajamčeno pravo na vjerski odgoj**, odnosno izbor konfesionalnoga vjeronauka u školi. To je pravo potvrđeno i službenim dokumentima, odnosno Ugovorima između Svete Stolice i Republike Hrvatske o suradnji na području odgoja i kulture (19. prosinca 1996.) te Vlade Republike Hrvatske i Hrvatske biskupske konferencije o katoličkom vjeronauku u javnim školama i vjerskom odgoju u javnim predškolskim ustanovama (29. siječnja 1999.).

"Jedan od glavnih razloga za uvođenje konfesionalnog katoličkog vjeronauka u školu, koji ima svoje opravdanje i s crkvenog stajališta i sa stajališta suvremene škole, jest **pravo roditelja da odlučuju o odgoju svoje djece**. Zato su Država i Crkva dužne, osobito prikladnim školskim odgojno-obrazovnim sustavom, pomoći onim roditeljima koji žele da im djeca steknu odgovarajući vjerski odgoj i obrazovanje" (iz Poruke hrvatskih biskupa o vjerskom odgoju u školi i župnoj zajednici, lipanj 1991.).

2. Školski konfesionalni katolički vjeronauk u osnovnim i srednjim školama organizira se i izvodi kao nastava izbornoga predmeta, što znači da on **postaje obvezatnim za onoga koji ga izabere**. Vjerski odgoj, kao nerazdruživi dio cjelokupnog odgoja, od iznimne je važnosti za skladan rast i razvoj djece i mladih. Zadaća je školskoga vjeronauka odgoj učenika za odgovornije i zrelije osobe i to na općeljudskoj te osobito kršćanskoj razini. Na vjeronauku im je omogućeno traženje i pronalaženje odgovora na temeljna pitanja ljudskoga života u svjetlu kršćanske vjere. Isto tako, pruža im se prilika za izgrađivanje kvalitetnijih odnosa prema sebi, prema drugima, prema Bogu i prema svemu onome što ih okružuje. Stoga pitanju vjeronauka treba pristupiti s najvećom odgovornošću i ozbiljnošću.

Činjenica je da su roditelji na dan krštenja svoga djeteta, a većina njih još prije toga i na dan svoga vjenčanja u crkvi obećali da će svoju djecu odgajati u katoličkoj vjeri. Svi, dakle, kako roditelji tako i djeca, a napose mladi, trebaju biti svjesni da upisivanjem na vjeronauk u školi i pred drugima svjedoče za Krista, na što su kao kršćani pozvani. U skladu s time, a potaknuti određenim negativnim iskustvima, napominjemo **važnost ispravnih motiva pri izboru i upisivanju nastave vjeronauka**. Naime, tamo gdje nema takva ozbiljnog pristupa, mogu se primijetiti nepoželjne pojave kod vjeroučenika kao što su česta izostajanja s nastave, neprimjereno vladanje ili čak ispisivanje. Takva ponašanja stvaraju nepotrebne probleme, kako za dotični razred tako i za školu.

3. **Uz školski vjeronauk nužna je i župna kateheza**. Neki se roditelji pitaju o potrebi dvostrukoga vjeronauka: u školi i u župnoj zajednici. Riječ je o dva oblika vjerskoga odgoja koji se međusobno dopunjuju. Valja reći da cjelovit odgoj u vjeri nije moguć bez uključivanja u određenu župnu zajednicu, u kojoj postoji mogućnost za dublje uvođenje u osobno iskustvo vjere, tj. tu se ono najdjelotvornije uči, slavi i živi. Živa i aktivna župna zajednica omogućuje mnoge radosne trenutke koji su osobito potrebni djeci i mladima, a što se najviše događa nedjeljom i blagdanima, te priliku za zajedničku radost i angažman iz vjere. A što je najvažnije unutar župe događa se proslava sakramenata (Krštenja, Pomirenja ili Ispovijedi, Euharistije ili Prve pričesti, Potvrde ili Krizme ...). Oni su bitna sastavnica kršćanske vjere. Stoga valja naglasiti, kako bi se izbjegli određeni nesporazumi, da svaki roditelj koji želi da njegovo dijete proslavi u crkvi-župi sakramente Prve pričesti i Potvrde, mora voditi računa o tome da je nužno sudjelovati kako na katehetskim susretima (katehezi) u određenoj župi, tako i na nedjeljnoj Misi. Dakako, podrazumijeva se da redovito pohađa školski vjeronauk. Razumije se da su župnici o ovome dužni voditi računa i upozoriti one roditelje koji bi ispisivali djecu iz vjeronauka u školi, kao i srednjoškolce smatrajući da je dovoljno ići na župnu katehezu.

4. Premda u školi nije uputno prozivati tko ide ili ne ide na Misu treba reći da, kada vjeroučenik dođe u svoju župu (crkvu), roditelj mora biti svjestan da će se ozbiljno voditi računa o tome ide li ili ne ide na Misu. Nema sumnje da je **"postavljanje u pitanje" Mise odnosno čuđenje da se djecu poziva na Misu ipak znak velikog duhovnog i kršćanskog osiromašenja odraslih**. Naprotiv, pravi kršćanin - kako kaže Nedjeljni blagdanski misal za narod - ne bi se smio pitati "moram li ići na Misu", već bi mu svaki put trebalo biti žao kada, zbog opravdanih razloga, ne može sudjelovati u tom najuzvišenijem slavlju kršćanske zajednice, izvoru i vrhuncu cjelokupnog kršćanskog života. Dakako da je najbolji način da djeca i mladi zavole Misu da i sami roditelji s njima sudjeluju. To znači da su roditeljska potpora i primjer od iznimne važnosti za istinski kršćanski odgoj. Stoga se mole **roditelji**, koji žele da njihova djeca sudjeluju u katoličkom vjeronauku u školi i da proslave sakramente u crkvi, **da im u tome pruže svjedočanstvo kršćanskog života**, jer će na taj način ispravno pomoći svojoj djeci da rastu u čovječnosti i kršćanskoj vjeri.

I vjeronauk u školi i kateheza u župi ugrađuju se u autentičan i cjelovit općeljudski i religiozni odgoj i obrazovanje, dijaloški i ekumenski otvoren prema svim drugim prijedlozima života i vjerskim učenjima te kao takav u sebi sadrži osnovne elemente općereligijske i etičke kulture.

5. U svrhu pravodobnog razjašnjenja svih pitanja, a pogotovo radi dobra ne samo djece već i roditelja, Katolička crkva toplo preporuča uključivanje roditelja u život svoje župne zajednice, posebno u župne susrete za odrasle odnosno za roditelje. Tu će imati prilike raspraviti mnoga važna životna pitanja u svjetlu kršćanske vjere, a napose ona koja se odnose na što ispravniji odgoj djece i mladih, na vjeronaučne programe i udžbenike u školi i dr. Pritom će biti prilike i za rješavanje eventualnih nesporazuma i ispravljanje nekih postupaka, u kršćanskom međusobnom razumijevanju i suradnji, bez nepotrebnih predrasuda ili okrivljavanja jedni drugih, kada je riječ o odgoju djece i mladih, a što je zajedničko djelo svih odgojnih čimbenika. **Važno je za sva pitanja obratiti se pravodobno vjeroučitelju i župniku**. I oni roditelji koji nisu vjernici, a upisali su dijete na vjeronauk, pozvani su uspostaviti nužnu suradnju s vjeroučiteljem svoje djece.